# USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 16. 2. 2022 v trestní věci odsouzeného J. N., nar. xxx, stížnost odsouzeného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 15. 1. 2020, sp. zn. 6 T 28/2019, a rozhodl

**takto:**

**Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu se stížnost zamítá.**

**Odůvodnění:**

1. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 15. 1. 2021, sp. zn. 6 T 28/2019 bylo rozhodnuto, že se podle § 154 odst. 1 tr. řádu a § 155 odst. 4 tr. řádu odsouzenému ukládá povinnost nahradit poškozenému Z. N., nar. xxx, trvale bytem xxx, xxx, náklady vzniklé přibráním zmocněnce Mgr. Tomáše Maxy, AK se sídlem Petrská 1136/12, Praha 1, a to ve výši 38 478 Kč.

2. Proti tomuto usnesení podal včasnou stížnost odsouzený. Tuto zdůvodnil tím, že nárok poškozeného uplatnil zástupce poškozeného dne 26. 10. 2019, tedy 2 dny po propadné lhůtě určené k podání tohoto návrhu. Dále uvádí, že prvním dokumentem, který mu byl ve věci uplatnění nároku poškozeným doručen, bylo až napadené usnesení a považuje toto za porušení jeho práva na spravedlivý proces.

3. **Městský soud v Praze jako soud stížností z podnětu podané stížnosti ve smyslu ustanovení § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal správnost všech výroků napadeného usnesení a řízení předcházející napadenému usnesení, přičemž dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného není důvodná.**

4. Stížnostní soud předně konstatuje, že v této věci rozhoduje již podruhé poté, co dříve napadené usnesení podle § 149 odst. 1 tr. řádu zrušil svým usnesením ze dne 11. 2. 2021, sp. zn. 5 To 44/2021, když shledal, že nárok na náhradu nákladů poškozenému byl uplatněn opožděně, neboť tento je třeba uplatnit do roka od právní moci odsuzujícího rozsudku, jinak zaniká. Městský soud pak dále shledal, že tato lhůta je lhůtou sui generis, byť je upravená v procesním předpisu, řeší hmotně právní problematiku, a tudíž uplynutím posledního dne lhůty právu zaniká - prekluduje. Proto se na běh lhůty nemohou aplikovat zásady ustanovení § 60 odst. 3 tr. řádu, upravující běh procesních lhůt.

5. Uvedené usnesení však bylo zrušeno nálezem Ústavního soudu ze dne 30. 8. 2021, sp. zn. I. ÚS 1153/21, když Ústavní soud shledal, že usnesením Městského soudu v Praze ze dne 11. 2. 2021 č. j. 5 To 44/2021-365 bylo porušeno právo stěžovatele na spravedlivý proces zaručené v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod ve spojení s čl. 89 odst. 2 Ústavy, a proto napadené usnesení Městského soudu v Praze zrušil. V odůvodnění uvedeného nálezu dále konstatoval, že Městský soud se nevypořádal s ústavněprávním výkladem § 155 odst. 4 tr. řádu, který říká, že pokud roční lhůta pro uplatnění nároku na náhradu nákladů poškozeného v trestním řízení uplyne v den pracovního volna či klidu, připadá poslední den lhůty na nejblíže následující pracovní den. Svým rozhodnutím tedy Městský soud stěžovateli upřel právo na náhradu nákladů

trestního řízení z důvodu údajné prekluze nároku a porušil tím jeho právo na spravedlivý proces ve spojení s nezohledněním závaznosti judikatury Ústavního soudu.

6. Vzhledem k tomu, že při svém nynějším rozhodování je stížnostní soud vázán názorem Ústavního soudu a musí jeho právní názor respektovat, shledal nyní stížnostní soud, že rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 24. 6. 2019, sp. zn. 6 T 28/2019 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 24. 10. 2019, sp. zn. 9 To 270/2019 byl obžalovaný J. N. odsouzen za přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 11 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 24 měsíců. Dále bylo dle § 228 odst. 1 tr. řádu rozhodnuto tak, že obžalovaný J. N. je povinen zaplatit poškozenému Z. N. částku ve výši 249 308,80 Kč. Rozsudek nabyl právní moci 24. 10. 2019. Dne 26. 10. 2020 předložil zmocněnec poškozeného Mgr. Tomáš Maxa vyúčtování nákladů spojených s přibráním zmocněnce v celkové výši 38 478 Kč. Vzhledem k tomu, že poslední den roční lhůty pro uplatnění nároku poškozeného připadal na den 24. 10. 2020, což byla sobota, pak ve spojení s § 60 odst. 3 tr. řádu konec lhůty připadá na nejbližší příští pracovní den, tj. na pondělí 26. 10. 2020, kdy byl nárok skutečně uplatněn. Vzhledem k výše uvedenému tak stížnostní soud shledal, že tento nárok byl uplatněn včas.

7. Z těchto důvodů tedy stížnostní soud nemohl přisvědčit stížnostním námitkám a proto přistoupil k postupu dle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu a stížnost zamítl.

**Poučení:**

Proti tomuto usnesení není přípustný další řádný opravný prostředek.

V Praze 16. 2. 2022

JUDr. Jaroslav Cihlář,v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.